

bart meget ængstelige og nøgternt beregnende Herrer noget mere Mod og give dem et videre Syn paa den Opgave, der var stillet dem.

Da han nu var bleven færdig med sin Udpakning, satte han sig ned ved Bordet og drak i Mag sin Te, idet han rigtig nød det igen at spise Rugbrød og saltet, dansk Smør. Men Fabrikkernes Frokosttuden mindede ham paany om Tiden, og han sprang op for endelig at fuldføre sin Paa-klædning.

Idet han hængte sit Barberspejl op paa Vinduesposten inde i Soveværelset, faldt hans Blik ned paa Torvet udenfor, og han blev nogle Øjeblikke staaende med Sæbekosten i Haanden og saa paa Menneskene, der gik forbi dernede. Det var det saakaldte Halmtorv, der med sin uregelmæssige Form og i sin forsømte Tilstand henlaa som et Billede paa den Ufærdighed, der i det hele endnu prægede Byen. Umiddelbart ved Siden af en Række hastigt opsmurte »Pragtbygninger« i moderne evropæisk Kaffehusstil saaes Levninger af Byens gamle Fæstningsvold med en Stump Alle af bredkronede, hundredaarige Træer, ja et Sted knejsede i ganske landlige Omgivelser en almindelig Vejrmølle, hvis Vingers store Skyggehjul under sine Omdrejninger strejfede Torvets Brolægning.

Et iøjneskærende Solskin laa over den udstrakte Plads, der endnu var vaad og smudsig